

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

**Pasarét, 2022. július 10.
(vasárnap)**

Horváth Géza

A GYÜLEKEZET, AMELYHEZ SZÓL JÉZUS

Énekek: 66,1; 680; 390,2; 198

Lekció: Jel 1,1-8

Alapige: Jel 3,7-8

Imádkozzunk!

Hálaadással köszönjük neked, örökkévaló Istenünk, mennyei Atyánk, hogy már az igében is úgy mutatkoztál be, mint aki voltál, aki vagy és aki eljövendő leszel.

Köszönjük, hogy sokan így ismerhettünk meg téged, mint örökkévaló Istent, Teremtőt, Megtartót, Jézus Krisztusban megváltást készítő és szabadító Urat. Áldunk téged azért az ígértért, hogy minden a te kezeden van, hogy János apostol is csak arról írhatott, ami meg fog történni, aminek meg kell történnie.

Hadd köszönjük meg neked különösen ebben a mai időnkben, hogy te vagy az egész világ Ura, az egész történelemnek Istene, hogy semmi nincs a te akaratodon kívül, és minden csak a tudtoddal vagy engedélyeddel történhet.

Bocsásd meg nekünk, Urunk, hogy mi sokszor nem hitben akarunk járni, hanem látásban, és csak azt hisszük el, ami a szemünk előtt van. Nem tudunk belegyönyörködni a láthatatlanba, amiről tudósítottál, amit csak hit által lehet megérteni, felfogni, elfogadni és élni.

Kérünk, adj nekünk hitet, Urunk, hogy lássuk a láthatatlant, hogy beeléssünk a láthatatlan világba, amelyről csak hallunk, mert a hit hallásból van, a hallás pedig a te ígéd által, és hogy elhiggyük, nem csak az létezik, amit az érzékszerveinkkel fel tudunk fogni, hanem az is, ami számunkra még el van rejtve.

A GYÜLEKEZET, AMELYHEZ SZÓL JÉZUS

Köszönjük azt a napot és azt az időt, amikor látható leszel, Úr Jézus Krisztus te magad is, hiszen itt olvastuk az ígéretet, hogy akkor majd minden szem meglát téged, még akik által szegeztek, az ellenségeid, a hitetlenek is.

Engedd, hogy a te gyermekeid is hit által a szívükkel lássanak és halljanak rólad!

Áld meg összejövetelünket, alkalmunkat tedd istentiszteletté! Bennünket pedig tégy gyülekezetté, Urunk, amely téged magasztal és téged dicsóít itt a földön. Légy áldott azért, mert van szavad hozzánk! Tégy készé bennünket ennek hallására, befogadására és cselekvésére!

Ámen.

Igehirdetés

Isten igéjét a Jelenések könyve 3. fejezetének 7-8. verseiből olvasom, ekképpen: „*A filadelfiai gyülekezet angyalának is írd meg: ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van és amit kinyit senki be nem zárhat, és amit bezár senki ki nem nyitja. Tudom, a te dolgaidat. Íme nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki be nem zárhat, és bár kevés erőd van, mégis megtartottad beszédemet és nem tagadtad meg az én nevemet.*”

Kedves testvérek, a felolvasott ige azt a mennyei istentiszteletet mutatja be, ahogy János apostol előtt Isten megnyitja a láthatatlan, mennyei világot. Ezt leírta az öreg János apostol Isten akkori népének, meg az azóta Isten népe közé tartozóknak. Azonban ne a mennyei istentisztelettel foglalkozzunk ma, hanem azzal, hogy a földi gyülekezetnek – az itt harcolóknak, akik még küzdünk ezen a versenypályán – mit mond az Isten igéje!

A Jelenések könyve azzal kezdődik, hogy Jézus Krisztus bemutatkozik. Az 1. fejezet arról szól, hogy kicsoda Ő. Láthatjuk, hogy úgy szólal meg, mint aki el fog jönni, és akit minden szem meglát. Úgy mutatkozik be, mint elsőszülött a halottak közül, mint a föld királyainak a fejedelme, aki szeret minket és vére által megszabadított bűneinkből.

A 2. és 3. fejezetben hét kisázsiai gyülekezet kap levelet. Jézus Krisztus elmondja ennek a hét gyülekezetnek, hogyan látja ezeknek a gyülekezeteknek az életét, szolgálatát, a világban elfoglalt helyét, és hogy az Istentől rendelt küldetésüket hogyan töltik be: eszerint kapnak dicséretet vagy elmarasztalást.

Minden gyülekezet más volt. Sokszor tapasztaljuk, hogy nincs két egyforma gyülekezet. Lehet, hogy ott van az egyik gyülekezet mellett közvetlenül a másik, és mégis teljesen más a beállítottságuk. Más a lelki készségük, a fogadókészségük.

Szabolcs megyében átéltük, hogy két falu közvetlen egymás mellett volt – még egy üres házhely sem választotta el őket egymástól –, és az egyik gyülekezetben óriási ébredés volt, zúgott az Úrnak Lelke, a másik pedig teljesen száraz maradt, mert ott nem volt ébredés.

A Jelenések könyvében a hét kisázsiai gyülekezet is teljesen más. Más az összetétele, mások alkotják, más körülmények között élnek, más az a világ, amely hatással van rájuk, amely a kisértést is jelentette sokszor a gyülekezetnek.

Ma csak arról szeretnék szólni, hogy mi az, ami mind a hét gyülekezetre jellemző volt. A Bibliában a 7 a teljesség száma, szimbóluma. Azért kap hét gyüleke-

zet levelet, mert ezzel akarta kifejezni Isten Szentlelke, hogy ez mindenkire vonatkozik, nemcsak az akkori, hanem az azóta létrejött gyülekezetekre is.

Mi az, ami mind a hét levélben előfordul? Az 1. versben – én most csak a filadelfiai gyülekezetet emeltem ki, de bármelyiket mondhattam volna – így folytatja: „ezt mondja,” és utána jön Jézus Krisztusnak valamilyen meghatározása; aki a Hű és Igaz, az igaz Tanúbizonyosság, akinél a Dávid kulcsa van. Itt van egy Ószövetségi utalás, az Ézsaiás 22,22-ben emlegettetik a Dávid kulcsa. Filadelfia földrajzi helyzetéből adódott ez, hogy ott miért kellett így bemutatkoznia Krisztusnak, hogy akinél van a Dávid kulcsa, és amit ő kinyit, azt senki be nem zárhatja, és amit ő bezár, senki ki nem nyitja. Nincs nagyobb hatalom, mint Jézus. Amit minden gyülekezethez írt levélben megtalálunk, ez a kifejezés, hogy: „Ezt mondja.”

Nem is szeretnék mást kiemelni ebből a levélből, hiszen egyszer már egy evangélizáción prédikáltam a hét gyülekezetnek adott kijelentésről. Most csak ezt szeretném kiemelni, hogy: „ezt mondja az, aki”, vagyis ezt mondja Jézus Krisztus.

Arról szeretnék beszélni, hogy mi a gyülekezet a Biblia szerint! Mi jellemezte a gyülekezetet akkor, és azóta is? Hol van gyülekezet?

Ott van gyülekezet, ahol Jézus Krisztust szóhoz engedik jutni, ahol Jézus Krisztus szólhat. Nem biztos, hogy ott, ahol a papok beszélnek, ahol zúg a harang. Nem biztos, hogy ott, ahol minden márványból van, hanem ott van gyülekezet, ahol Jézus megszólalhat, beszélhet, ahol nem a tagok hangzavara a jellemző, hanem az a szelíd hang, amely csak a csendben hallható.

Tudjuk Illés idejéből, hogy Isten nem a viharban, nem a mennydörgésben volt, hanem a szelíd hangban. Ott van gyülekezet, ahol kíváncsiak arra, hogy Jézus mit mond. Mert ez magában hordozza ezt az üzenetet: „Ezt mondja.” A hívő lélek megkérdezi, hogy mit akar mondani Jézus. Kíváncsiak vagyunk rá, nekünk ez fontos, mert tudjuk, hogy amit mond, az az életnek beszéde.

34 évi szolgálatom alatt többször előfordult már, hogy akit látogatok, nem zárja el a televíziót, mikor olvasnám az igét. Ez a jellemző az életünkre; valami beszél, valami mondja a magáét. De a hívő lélek legfőképpen arra kíváncsi, hogy Jézus mit mond a gyülekezetnek.

Amikor a lelkészünk fiatal koromban adott nekem egy Bibliaolvasó kalauzt – akkor még egész kicsi füzet volt, majdnem olyan, mint az iskolában az Ellenőrző könyv –, és mikor mentem a lelkészhez, csak azért olvastam el a napi igét, mert ha megkérdezi, mit olvastál ma, nem tudok rá felelni. Gyorsan elolvastam, nehogy rajta kapjon azon, hogy nem olvastam el a napi igét. Azóta is szégyellem, hogy nem azért, mert kíváncsi voltam rá, hogy mit akar mondani az Úr! Jobban féltem a lelkészünktől, hogy nem tudom megmondani, mi volt a napi ige.

Nagyon fontos, hogy a gyülekezet az, amely kíváncsi arra, hogy mit mond Jézus! Hallani akarja az Úr Jézust, mert Jézus Krisztusnak mindig volt és mindig van mondanivalója a gyülekezet számára. Jézus soha nem mondja azt, hogy most már nincs több mondanivalóm.

Az ébredés idején történt a falunkban, hogy a nagyon kedves, odaszánt életű gondnok egyszer azt mondta: tiszteletes úr, majd én megtartom a reggeli istentiszteletet! Akkor még minden gyülekezetben volt reggeli istentisztelet. Persze, tes-

A GYÜLEKEZET, AMELYHEZ SZÓL JÉZUS

sék nyugodtan megtartani! Két hét múlva jelentkezett, és azt mondta: tiszteletes úr, kimerültem, mindent elmondtam, amit akartam.

Testvérek, Jézussal ilyen nem fordulhat elő, hogy azt mondja nekünk, hogy már nem tud mit mondani, már mindent elmondott. Az életünkéből, úton járásunkból, harcunkból az fakad, hogy neki mindig van aktuális üzenete, mondanivalója az ő népe számára.

A Cselekedetek könyvében olvasunk arról, hogy Kornéliusz házában összejön egy gyülekezet, amikor Péter odavitetik. Azt mondja, hogy Mester ezt nem, semmiképpen nem Uram, aztán Isten meggyőzi, hogy mégis menjen el az evangéliummal. Azt mondják Péternek: most már mindannyian itt vagyunk, hogy meghallgassuk azt, amit Isten rád bízott. Így fogalmazza meg a Biblia a gyülekezet lényegét, hogy meg akarja hallgatni, amit az Isten az igehirdetőre bízott.

A gyülekezet angyalának írd meg: „Ezt mondja...” Fel kellett olvasni, hogy mit mond az, aki a gyülekezet igazi pásztora, felvigyázója, vezetője: Jézus Krisztus! Éppen ezért, testvérek, egyház és gyülekezet nem ott van a Biblia szerint, ahol sokat beszélnek, hanem ott, ahol sokat hallgatnak.

Egyszer valaki meg akart győzni arról, hogy van egy vallásos társaság, akik rengeteget imádkoznak, és ez a lelkeségük hőfoka, mértéke. Akkor nem jegyeztem meg, hogy nem az a döntő, hogy mennyit imádkoznak, hanem hogy mennyit hallgatnak. Nem az a lényeg, hogy mennyit beszélnek, hanem az, hogy mennyire van fülük a hallásra, mennyit tudnak hallgatni!

Nem az a gyülekezet, ahol sokat imádkoznak, hanem ahol sok mondanivalója van Krisztusnak. Ahol erre azt mondják, amit a tanítványoknak mondott az Úr Jézus: Van valami mondanivalóm neked! Erre azt mondja az egyik: Mester mondd! Erre vagyunk kíváncsiak!

Az 1980-as években, amikor teológus voltam, valaki be akart vezetni egy liturgiai reformot az egyházban. Az mindig nagy kísértés, hogy valami újat, valami reformot bevezessünk, mintha a régi utak, a régi ösvények már nem lennének jók. Hozzunk be valami korszerűt, ami a megfelelő korban sokkal jobban illik hozzánk!

Valóban el is kezdődött, összeült egy bizottság, tárgyaltak, írogattak, megjelentettek dolgokat, és ez volt a legfőbb indok: a református gyülekezetekben sokat hallgatnak, nem aktív a gyülekezet, aktivizálni kell őket! Hogyan? Úgy gondolták aktivizálni őket, hogy a lelkész mond valamit, a gyülekezet pedig meghatározott szöveget felel rá. Az Úrvacsorai liturgiában hivatalosan is megjelent valami, hogy mostantól így kell csinálni. Persze, a gyülekezetek nem vezették be. Aktivizálni kell, válaszolgassanak, mert akkor nem fognak elaludni, odafigyelnek, hogy mikor kell válaszolni! A Biblia szerint a gyülekezet hallgatása az igazi aktivitása.

Nem baj, ha mi hallgatunk akkor, amikor Jézus beszél. A gyülekezet akkor is aktív, amikor hallgat. Egyébként a gyülekezeteinknek van aktivitása, mert énekelni lehet, van imádság, amit közösen mondunk, áment tudok mondani a prédikációra és az imádságra, de legfőképpen aktivizáljuk magunkat az ige hallgatásában. Legyünk gyorsak a hallásra! Az 1. fejezetben is azt hallhattuk: „Boldog, aki felolvassa, és akik hallgatják e könyv prófétálásának beszédeit.”

Ez a mai kérdésünk: Mennyire okoz nekem gyönyörűséget az Isten igéjének hallgatása? Mennyire vágyakozom arra, hogy Jézus Krisztus elmondja, amit akar,

amit lát, amit kell? Ne azt mondja, amit hallani szeretnék, ami kedves zene a füleimnek, hanem azt, ami a valóság, az igazság! Olyan jó, hogy Jézus Krisztus azért mondja a gyülekezeteknek, amit mond, mert utána így folytatja: „Tudom a te dolgaidat.” Mert ismer bennünket teljesen. „Előtte leplezetlenek, mezítelenek mindenek.” Előle elrejtenuk nem is lehet semmit, látja a gyülekezet életét, a hívőknek, a tagoknak a járását, ezért van mindig mondanivalója.

Figyeljük meg, milyen ez a mondanivaló! Lehet, hogy feddő, elmarasztaló, de mindenképpen biztató, bátorító, megtérésre indító, hiszen mindegyik végén az van, hogy hagyd el, hagyd ott, lásd meg, térj meg belőle, azt tanácsolom neked! Nem azt mondja Jézus, hogy „azt parancsolom neked” – bár parancsolhatna is –, hanem „azt tanácsolom neked, hogy végy tőlem tűzben megpróbált aranyat” – mondja Laodiceának. Minden gyülekezetnek azt, amire szüksége van.

Vajon így hallgatom-e Isten igéjét? Jézus ismer engem, tudja, hogy mi az, amit mondania kell, és én ezt is várom tőle: „Mester, mondd!”

Testvérek, ne felejtsük el, hogy amikor a hét gyülekezetben beszél Jézus, nagy bibliai igazság, hogy Isten a gyülekezeten keresztül akar szólni hozzánk, ezért nem lehet a gyülekezetet kikerülni. A hét gyülekezet teljessége azt jelenti, hogy az ottani kis-ázsiai hívők tartoztak valamelyikhez.

Gyülekezet nélkül nem lehet hallani Jézus Krisztusnak a szavát. Erre hadd mondjak egy példát! Volt egy római császár, aki azt akarta kipróbálni, hogy ha a csecsemő nem hall semmilyen szót, akkor milyen nyelven fog megszólalni? Mi az, ami, belénk van kódolva? Azt gondolta, hogy bizonyára majd latinul fog megszólalni. Néhány gyereket olyan dadákra bízott, akik nem tudtak beszélni, némák voltak. Ezek a gyerekek nem hallottak szót. Mit gondoltok milyen nyelven szólaltak meg? Semmilyen nyelven, mert nem hallottak beszédet.

Szolgálatom alatt sokaktól hallottam, hogy: tiszteletes úr, én nem tudok imádkozni. Vajon nem azért nem tud valaki beszélni, mert még Jézus szavát nem hallotta, mert még nem beszélt hozzá Jézus? Az imádság mindig válasz, megnyilvánulás arra, amit hallok, amit Jézus mondott nekem. Vajon nem azért nem tud valaki imádkozni, mert nem hallotta még beszélni Jézust? Ahogy ebben a császári kísérletben a gyerekek sem hallottak szót.

Kedves testvérek, vegyük nagyon komolyan, hogy Jézus Krisztus a gyülekezeten keresztül szól az övéihez! Ha otthon olvassuk az ígét hétköznap a csendességünkben, akkor is úgy szól hozzánk Jézus, mint a gyülekezet egy tagjához. Akik majd vasárnap itt leszünk, vagy az alkalmakon, áron is megváltva, ha kell, mert arra vagyunk kíváncsiak, hogy együtt és így közösen mit mond nekünk az Úr Jézus Krisztus.

Billy Graham evangélizációja alkalmával a szervezők azt csinálták, hogy azoknak, akik úgymond megtértek – azért mondom így, mert én még nem találkoztam senkivel, aki ott egészségesen megtért – felírták a nevüket, címüket, és ezt a névsort odaadták a gyülekezeteknek, ahova tartoztak. Vegyétek fel vele a kapcsolatot, mert eldöntötte, hogy Jézus Krisztust szeretné követni! Mi is megkerestük a környékünkön lévőket, és mit kaptunk válaszul? Ők nem úgy gondolták, hogy jönnek a gyülekezetbe. Hogy gondoltad? Majd csak otthon leszek keresztény, otthon imádkozom. Rosszul gondolta. Gyülekezeten kívül akart keresztény lenni, Krisztus-követő lenni.

A GYÜLEKEZET, AMELYHEZ SZÓL JÉZUS

Ezért kezdődik így a levél, hogy: „a filadelfiai, a szmirnai, a pergamoni, a laodiceai, az efézusi gyülekezet angyalának írd meg!” Ott hangzott a Jézus szava! A gyülekezet az, ahol azt várják, hogy mit mond Jézus. Ahol azzal a szívvel jönnek, hogy hallani akarjuk Jézust, és azt mondják: „Mester, mondd!”

Szeretnénk érteni és élni az igét, a te beszédedet! Nemcsak az van a Bibliában, hogy boldog, aki hallgatja, hanem boldog, aki meg is tartja. Iránymutatást kapunk a gyülekezetben Jézustól.

Sokan gondolkoznak úgy, hogy ők a láthatatlan egyházhoz akarnak tartozni. Persze, van láthatatlan egyház, mert azokat sem látjuk, akik ezután születnek, és hitre fognak jutni. Azokat sem látom, akik hitben előttünk jártak, és már nincsenek közöttünk, mert hazamentek a mennyei hazába. Persze, hogy van láthatatlan egyház! Azt sem látom, aki Afrikában ugyanabban a Krisztusban hisz, akiben én, ugyanaz az Ura és Istene. Őt se fogom soha látni, mégis egy vagyok vele. Vagy azokkal a koreai testvérekkel, akik itt voltak néhány hónapig közöttünk, és kiderült, hogy ugyanaz a hitvallásunk, ugyanaz a biblialátásunk, és egy egyházhoz tartozunk. Ők is egy gyülekezet, mi meg egy másik.

Egyszer egy teológus így mondta: a láthatatlan egyház mindig a láthatóban realizálódik. A gyülekezetben élhetem meg a hitemet, ahol Krisztus parancsa szerint növekedhetek, szolgálhatok, és ahol egymás terhét tudjuk hordozni. Ezért van szükség arra, hogy hallhassuk, halljuk, mit mond Jézus a gyülekezetnek.

Szomorú vagyok, amikor felhívják, hogy valaki meghalt, és kiderül, hogy nem volt kapcsolata az illetőnek a gyülekezettel, de menjek temetni, mert pap nélkül mégis milyen. Persze, hirdetjük az Isten igéjét azoknak, akik itt maradtak, nem neki, mert neki már nem szól semmi. Jön a következő mondat: tetszik tudni, nagy református volt. Ha nagy református lett volna, itt ült volna minden vasárnap, itt lett volna közöttünk.

Értjük, hogy ki a református, ki nem? Ki az egyháztag, ki nem? Ki tartozik az egyházhoz, ki nem?

Hadd foglaljam össze ennek a drága igének az üzenetét: Jézus Krisztus az egyház Ura, a gyülekezet Főpásztora!

Még egy üzenetet elmondok a testvéreknek, mert úgy látom, hogy nagy szükség van rá. Jézus Krisztus a gyülekezetekben szól, ezért a gyülekezetek fölött nincs nagyobb fórum, nincs nagyobb testület. Ezt már a pasaréti gyülekezet is egyszerűkétszer megtapasztalta, de ne felejtsetek el – majd amikor olyan idők jönnek, amikor meg kell tapasztalni –, hogy a gyülekezeteken kívül nincs más felettes hatóság! Minden a gyülekezetekben történik, minden gyülekezet önálló, mert annak a vezetője, szószólója Jézus Krisztus, aki mond valamit a gyülekezetnek. A gyülekezet pedig az, aki kíváncsi, hogy mit mond Jézus.

Ezen a nyáron is olyan sok csendeshéten, olyan sok alkalommal beszél Jézus. Hadd kívánjam mindenkinek, aki még nem találta meg a gyülekezeti helyét, hogy találja meg! Ne felejtsd el, hogyha nem vagy ott mindig a gyülekezetben – ahogy húsvét vasárnap Tamás nem volt ott, és nem találkozott a Feltámadottal –, valamiről lemaradsz, valamit kihagysz, szegényebb leszel, mert az Úrnak áldása, igéje, szava gazdagít meg!

Ilyen meggazdagodott emberek legyünk, mint gyülekezet, testvéreim, minden vasárnap, és vágyakozzunk a gyülekezetbe!

Azért is mondom, mert sok lelkész kollégával beszélgetve, az a tapasztalatunk, hogy a vírushelyzet miatt nagyon sokan elkényelmesedtek. Ott maradtak a számítógépnél, az okostelefonnál, az online hallgatásnál, mert kényelmesebb.

Testvéreim, hadd bátorítsak mindenkit! Lehetnek idők, és most is ilyen volt mögöttünk, amikor ez volt a megoldás egy időre. De hogy egymással ne találkozzunk, a Szentlélek áldását ne érezzük a közösségben, nem lehetünk anélkül, hogy ne jöjjünk a gyülekezetbe!

Hadd kívánjam, hogy jöjjünk, mert hallgatni akarunk! Szólj, Uram! Tegyük ezt mindig alázatosan, vágyakozással és kíváncsisággal!

A teológián volt egy professzorunk, aki Budapestről utazott oda – sajnos nagyon kevésszer –, de alig vártuk, hogy a bibliaismereti órát ő tartsa, mert akkor a szánk tátva maradt. Mi, akik néhányan már értettük az Isten igéjét, alig vártuk, hogy szólj, Uram!

Így vágysz-e Jézus szavára? Így csemegézed-e Jézus szavát? Mester, mondd, kíváncsi vagyok rá! Légy áldott érte, hogy beszélsz! Adja az Úr, hogy te is élő tagja és égő szívű hallgatója legyél a gyülekezetnek!

Ámen.

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy valóban te vagy a mi diadalmunk, az ég és föld Ura, a hős vezér, akit Isten rendelt mellénk. Legfőképpen azért dicsérünk téged, mert Megváltónkká lettél.

Golgotai egyszeri, tökéletes áldozatoddal, kereszthaláloddal kiengesztelted az Atyát, aki megengedett a mi irányunkba, és elengedte az adósságunkat, elengedte bűneink büntetését, új élettel és új akarral ajándékozott meg bennünket.

Köszönjük neked, Urunk, hogy az ilyen ember számára valóban jó hallani a te nagy tetteidről, amiről beszél az ige. Jó hallani, amikor te megszólítasz személyesen bennünket, ahol tetten érhetjük magunkat, és azt mondhatjuk, hogy nem látod rosszul, Jézus! Jól látod a mi életünket, utunkat, hibáinkat, bukásainkat, hitetlenségünket, kétségbeesésünket. Jól látod azt, hogy hogyan kell bennünket erősíteni, bátorítani, biztatni vagy visszahozni, visszarángatni az igaz ösvényre.

Köszönjük hálaadással, Urunk, hogy voltál, vagy és te vagy az eljövendő is, aki visszajössz. Erre készíted a te népedet, hogy amikor majd megszólalsz, ez a hang nekünk ismerős legyen, mert ezt hallottuk már a gyülekezet közösségében vagy a csendességeinkben is. Ez a hang nagyon ismerős nekünk, ez a Pásztor hangja!

Köszönjük, hogy így tehetjük kezedbe ezt a gyülekezetet is, amelyet te alapítottál, amelynek a tagjait te indítottad ide, amelyet évtizedeken keresztül kegyelmesen hordoztál és irgalmasan megtartottál.

Köszönjük, ha mi is igehallgató tagok lehetünk ebben. Köszönjük, hogy kezedbe tehetjük azokat, akik egészségi állapotuk miatt nem lehetnek itt közöttünk, akik, amíg teheték, hűségesen hallgatták a te igédet. Így köszönjük neked az öregeket, megfáradtakat, elgyengült testvéreinket, akiknek valóban megoldás, hogy otthonaikban hallhatják az igét.

A GYÜLEKEZET, AMELYHEZ SZÓL JÉZUS

Köszönjük, hogy kezedbe tehetjük a gyászolóinkat, és kérünk, vigasztald meg ezeket a testvéreinket! Köszönjük, hogy örülhetünk az örülőkkel, a gyermekeket, akik megszülethettek az elmúlt hetekben.

Áldd meg, Urunk, a nyári pihenésre menőket, akik szabadságukat töltik, újítsd meg őket testükben és lelkükben egyaránt!

Áldd meg a nyári csendesheteket, Urunk, a gyülekezetünkben, de azokban a gyülekezetekben is, ahol fontos a te szavad, áldd meg az összejöveteleket!

Köszönjük, hogy sokan foglalkoznak a Szentírás üzenetével a nyári táborokban. Így köszönjük meg neked a drégelypalánki napokat, a gyerekek között végzett szolgálatot, az ott szolgáló testvéreket, a meghallott igét. Kérünk, Urunk, légy kegyelmes meghallgatni azokat az imáinkat is, amiket most csendben mondunk el neked, és mindenben legyen meg a te akaratod!

Ámen.

198. ének

1. Ti keresztyének, dicsérjétek Istent,
Kik Úr Jézusnak e földön szolgáltok
És mindenkoron a szent helyen vagytok:
Dicsérjétek Istent!

2. Imádkozzatok az Atya Istennek,
Jézus nevében hozzá siessetek,
És tiszta szívet hozzá emeljétek:
Dicsérjétek Istent!

3. Áldjon meg minket az Atya Úr Isten,
Megigazítson a Fiú Úr Isten,
És megszenteljen a Szentlélek Isten
Mindenkoron! Ámen.